

GLASUL HUNEDOAREI

ORGAN POLITIC NAȚIONAL.

ABONAMENT:

Pe 1 an . . . 20 cor. | Pe 1/4 an . . . 5 cor.
Pe 1/2 an . . . 10 cor. | Nrul 40 fil.
Apare în fiecare Sâmbătă.

Redactor resp.:
GAVRIL DEAC

Redacția și administrația:
Hunedoara, Piața Libertății Nr. 12.
Unde sînt în vânzare toate scrierile și abonamentele.
Telefonul: 21.
Materialele nu se restituiesc.

Visuri trecute.

În proximele zile încheiem un an, de când neamul românesc de dincoace de Carpați a luat în mână sa proprie conducerea destinului său. Eram la răspântii și în fața problemelor enorm de mari, când cu o mînunchi mic de intelectuali, trebuia să prindem ruda carului înmolat în noroiul fără-delegilor suspusilor de atunci. Sistemul de desnaționalizare și respânditor de incultură s'a îngrijit cu prea bună prevedere, ca neamul nostru de aici să aibe cât mai puțini intelectuali, ca masele largi a le poporului să nu poată fi mișcate la timp pentru nici o acțiune în detrimentul asupritorilor, și ca toate forțările noastre să să zădărnicească de cel mai ponderos obstacol, de *imposibilitatea de a conduce*. Și atunci când forța le-a oăzut din mână, în loc ca să contribue cu cât de puțin la elădirea unui Stat mai cinstit și mai sănătos, au aflat de bine, ca cu o rezistență cerbicoasă să decline de le dănsii ori ce act de supunere, în firma convingere, că noi

suntem prea puțin ca să putem pune în mișcare întreg aparatul de conducere a unui Stat. Ba nu ă fost destul atât. Prin ueltiri ascunse, prin șoapte mincinoase răstite la urechia acelor, cari cu greu să familiarizau cu starca lor de libertate, și prin colpotarea știrilor neliniștitoare, cercau în chip și formă să zădărnicească munca celor puțini, cari erau chemați, a fi purtătorii indoitelor forțe de lucru.

Era zvărcolirea omului ce să înecă, care și de un fir de pai să acată cu nădejdea mântuirii, — urmarea naturală a creșterii lor de veacuri, în care timp nici când nu ș-au dat seama cu realitatea vremii...

Am trecut peste toate. Carul conducerii treburilor interne și externe nu a stat în loc, merge, bine-rău, dar suntem scoși din nămol la drum de țară fără ajutorul și fără concursul lor.

Azi privesc la noi cu iluziile lor frânte, și cu visurile zădărnice, dar pare că realitate nici acum nu-i poate pe deplin desmetecii din toropeala cauzată de prăbușire-aunei dominațiuni

de veacuri. Și vor trece decenii, să vor naște generații, trecutul lor de aur însă nu să va șterge nici când din sufletul lor, și vor visa cât vor mai trăi cu doruri nestânse la munții ce trecură la adevărații stăpâni.

Tragedia acestui neam însă nu a ajuns la actul din urmă. Existența unui popor nu să poate asigura prin visuri nebune, și va trebui să vie realitate cu nemiloasa ei sentință de moarte pentru cei ce nu vreau să să acomodeze înprejurărilor.

Noi am trăit 18 veacuri, fiindcă am fost stâncă care nu i-a păsat de furtunile veacurilor grele; — ei nu vor putea trăii, că sunt rău neastămparat, care saltă, trece, și la urmă să pierde în marea străină, ne băgați în seamă de nimeni. Noi am știut să muncim glia, să fim frate cu ogorul, — ei au știut numai să dispună să domnească, — să nu se mire deci, oă pământul s'a cerut la cel ce îl știe prețui și iubi.

Tu ești adevăratul stăpîn al acestor plaiuri și munți, obidit Român, — muncește-l cu drag și Domnul va binecuvânta roada ostenelelor tale.

Fragmente istorice.

Despre originea neamului nostru românesc!

Departa poate pribegi omul prin străinătate, dar viața lui tot e strâns legată de glia pământului pe care s'a născut, pentru-că aici și-a petrecut cei mai dulci ani ai copilăriei lui, aici a simțit bucuria și durerea de copil și bărbat.

Să zicem și noi cu cuvintele lui Dimitrie Cantemir „Dulce i-este dragostea moșii”. Nici în cel mai încult popor nu lipsește iubirea față de casa lui, și mai ales de patria în care s'a născut. Bine zice proverbul „că și vermele să simte bine și fericit în rădăcina hireanului, care a moștenit-o dela părinți.” Astfel e viața poporului Român pe aceste plaiuri și văi, cari le-am moștenit dela moși-strămoșii goștrii. Aici s'a născut și pomenit poporul nostru Român, și aici vom ca să ne stângem și viața, ori-ce

greutăți vom întâmpina. Dela Domn până la opincă, e neapărat să știe Istoria neamului nostru, care ne învață și ne arată, faptele și întâmplările, prin cari au trecut strămoșii noștrii.

Înainte de-a vorbi despre Istorie, e bine să știm părțile locuite de Români, risipirea și pierderea lor printre alte popoare străine. Pământ românesc nu este numai România-Mare de astăzi, dela Nistru până la Tisa și Mărămuș până jos în Cadilater, ci este tot pământul locuit de Români, cari au aceleași dațini și așezăminte și aceeaș cultură. Afară de România-Mare de astăzi, ținuturi locuite de Români mai sunt: Macedopia, Sărbia, Bosnea, Grecia, Istria, prin Rușia prin Caucas, până și prin Siberia și Moravia, Strămoșii noștrii, ca păstori de oi au străbătut în timpurile cu venirea Turcilor, până prin ținuturile așezate, unde venind în atingere cu popoarele locuite în număr mai mare nu și

putut mentinea intact individualitatea națională.

În fiecare ținut dintre ținuturile locuite de Români, trebuia să se desvoalte a viața istorică deosebită. Viața această n'ă aflăm, fără la Aromânii din Balcani.

Dureros, ca ș-au risipit așa tare de azi nu i putem aduna într'un singur manunchiu cu ceștealți frați desrobți ai lor, să se bucore și ei de jugul scuturat purtat de secolii după grumazii lor.

Aromânii trăiau pe lângă Marea Adriatică, tragându-se din neamul Ilirilor. Acestea neavând domnitor, nelinișteau popoarele romane și Români au stat în continuu în bătaia cu ei, până când i-au supus, rmanizându-i cu timpul. Foarte puțini dintre ei s'au retras printre munți. Dela acestea i-și trag originea Albanezii de azi.

Impărăția Romană s'a întins până la Marea Neagră. Pe lângă Marea-

Fiume.

De un timp înceace lumea întreaga e preocupată de un frumos oraș situat la culmea unei îcuiri a mării Adriatice, la marginea din spre apus a Croației. În urma descompunerii Austro—Ungarie Croații unindu-se cu ceilalți slavi, au format așa numita *Iugoslavia*, pretinzând, bineînțeles, și acestui oraș, cu numele *Fiume* pe seama orașilor, fiindcă e un port de mare foarte în-sămnat. Și poate că treaba mergea în favorul lor, dacă un renumit scriitor și poet al Italianilor nu trăgea dungă peste socoteala lor, — fiindcă această om, cu numele *D'Annunzio*, s-a adunat vre-o câteva mii de ostași, a plecat la Fiume și a cuprins orașul. Ear astăzi oamenii cu capul mare de la conferința de pace să tot sfătuiască, cum ar putea aplana conflictul dintre Italiani și Iugoslavi, ca nu cumva, pentru acest oraș să prindă lumea iarăș în o horă sângeroasă.

* *

Fiume e așezată pe clinul din spre *miazăzi* (sud) a munților karst, având hotarele: către *miază-noapte* (nord) munții pleșuvi, la *Răsărit* fluviul Recina, care o desparte de Croația, — spre *Apus* Istria, ear la *miază-zi* (suid) marea Adriatică. Orașul e mai mult lung, cuprinsând cu comunele aparținătoare un teritor de 3401 stângini □. Dinspre marea Adriatică e închis cu însule încât numai chiar pe trei strămtori poate fi apropiat cu corăbiile, dându-i prin aceasta și un scut bun în vreme de rezboi.

Istoria acestui oraș are un trecut de peste 3000 de ani, formând un în-sămnat port de mare pe vremuri pentru neguțătorii phoenicieni, mai târziu pentru greci, — timp mai îndelungat însă numai chiar un fel de siminție illiră, *liburienii*, a putut stăpâni peste acest oraș. La anul 28 dupe Chr. apoi a ajuns sub stăpânia strămoșilor noștri, cari secolii de arândul au dezvoltat o viață comercială foarte estinsă de pe malurile frumoasei Fiume.

Esteriorul orașului de astăzi nu mai e cel de demnul, fiindcă în decursul veacurilor de multe ori a fost demolat și earăș reclădit, — a avut și stăpâni mulți, și nu odată de sine stătător, până când la anul 1868. prin contractul încheiat între Ungaria și Austria a fost cedat Ungurilor, cu o oare care autonomie în cele administrative.

Are o climă foarte calmă, ceiace îi dă posibilitate a cultiva multe din legume și poame cari sunt numai în țările mai calde. E de o frumusețe rară culoarea mării din apropierea orașului. În linistea naturei e de culoare *indigo-albastră*, — când bate vântul Sirocco, are a culoare *seladon-verde*, — în vreme de secetă e *ultramarină*, — de multe ori ia o față *lila*, ear când sunt ploii e de un *verde-sur*.

Dintre multe feluri de pești, ce înoată pe lângă malurile portului, e destul dacă amintim sardellele, cari și nouă ne dădeau o plăcută mâncare în vremurile mai bune.

Zapada foarte rar să abate pe acelea locuri, toată iarna constă din ploi, pe când vara ține eam 5 luni deplin. E de notat că în Fiume e și o Biserica gr. ort. pe lângă celelalte 4, cari după proporția numerică a locuitorilor, sunt cam prea puține. Are la 30 de mii de locuitori, din cari aproape $\frac{1}{2}$ sunt italieni, ear ceilalți illiri, croați, venzi, germani, români, unguri, slovaci, rutheni și sârbi.

Totul ce-i dă o în-sămnatate deosebită orașului Fiume e portul de mare, unde vapoarele lumii întregi să învârt, desfășurând întins comerț de diferite mărfuri și produse, — având o minunată retauă de drum de fier, care leagă deosebitele porturi de descărcat cu întreaga fosta împărăție Austro-Ungară.

Ungurii au plasat sute de mii întru dezvoltarea orașului, în nădejdea, că vor domni pe veci, ear azi să bucură italieni, cari prin câștigarea acestui în-sămnat port de mare, ajung singuri stăpâni pe întreaga marea Adriatică, și și pe coastele Dalmatine.

* *

Nu-i învidiam. Prin ridicarea Italiei să ridică neamul românesc, că doară suntem frați din acciași parinți, și-apoi mai avem și anumite interese în Balcani, unde ne trăiesc frații Macedoromâni, cari în apropierea și sub scutul Italianilor mai ușor să pot dezvolta, ca în un viitor mai apropiat sau mai târziu, să-i putem alătura la România mare.

Un călător.

Neagră locuiau Tracii. Ei au fost împărțiți în triburi, și duceau o viață fericită până-când a venit Alexandru-Macedoneanul supunându-i împărăției lui. Tracii nu s'au putut împăca cu gândul ca să fie supuși Macedonilor, și din altă parte năvălirea popoarelor dela răsărit, precum, Celtii, Geții, Germanii, iau silit ca să-și părăsească mama, așezându-se în ținutul Hațegului. Un trib de-al lor, le-a schimbat numele în Daci. Aici și-au întemeiat sate și orașe precum Sarmisegethusa, locul unde este astăzi satul Grădișteea. Dacii încă trăiau în lupte cu Romanii, cari și-au întins împărăția până la Marea-Neagră, și n'au putut să fie umiliți față de ei, ci împăratul Domițian și-a pus de gând să-i risipească în munți, mai ales după-ce a ajuns earcege a lor Decebal. Domițian nu ia putut scoate din munți totuși împărăția lui a fost recunoscută de Decebal. Decebal și-a pus de gând se în-

chege la olaltă toate semințiile barbare și cu acestea să de-a lovitură do moarte Romanilor. Îi și reușea poate, dacă nu ajungea pe tronul Romanilor marele viteaz Traiian, care a înfrânt puterea lui Decebal, făcând împărăția lui, provincie Romană. Scopul prim alui Traiian a fost romanizarea Dacilor. De acea a zidit orașe nouă precum: Sibiu, Zlatna a. s. aducând aici veterani, oameni, cari se ocupau numai cu negoțul, pe când Dacii trăiau prin sate. Dacii venind prin târguri, nu se puteau înțelege cu veteranii acesteia fără în limba latină, vorbind însă limbă ceva mai stricată. Din limba aceasta stricată a acestor două popoare a început a se alcătui, limbă poporului nostru românesc. Astfel limba noastră românească nu se derivă din limba clasică latină, ci din cca vorbită de coloniștii români. Limba româna de azi așa dară nu e alta decât limba vulgară, populară latină, care în cursul

vremii s'a perfecționat.

Sub scutul acvilei Române, Daci a se împopolează din coloniștii noi veniți „ex toto orbe Romano.“ (din largul împărăției Romane), având ca limbă de stat limbă latină. Cele mai vechi cuvinte latine, asemănate cu cele românești sunt de prin secolul al II-lea »seguai« semnai, și »primavera« primăvara, i-ar urme de graiu românesc le găsim la cronicarul bizantiu Procopiu, din sec. VI-lea, depe timpul lui Iustinian, numirea fortărețelor zidite de Iustinian pe Dunărea din jos, și-a. „Bersana (Bărsana), Skeptekasas“ (Septecase) „Lupofantana“ (Lupofantana), s'a. Cât de dulci și scumpe sunt cuvintele acestea, arătând începutul și trecutul neamului nostru românesc, care nu este de-o sută-două de ani, ci este aproape de două mii ani. Români! ține-ți cu sfințenie la neamul vostru, precum au ținut strămoșii voștri! de George Tarcea inv.

INFORMAȚIUNILE SĂPTĂMÂNII.

— **Armata română** cu 12 Noiembrie a început a goli Ungaria și să va posta de-alungul Tisei, unde va sta până-ce Ungurii vor îndeplini toate condițiile de pace, pe cari de altcum le-au primit și ei. E întrebare însă că armata guvernului maghiar va putea susține ordinea, de la care atârână viitoriul acelei țări, — că la caz contrar întreg statul lor va fi pus sub ocărmuirea altor popoare mai culte și mai de ordine.

— **Din hrana** dată de armata română celor din Pesta a fost aprovisionați zilnic o sută de mii de copii și femei. Retregerea armatei a decurs în ordine, — să spună însă că trupele aliaților remase acolo spre susținerea ordinei, au fost atacate de unguri îndată după ieșirea românilor.

— **Deputații** ardeleni cari pentru partidul național sunt în un număr de 161, au plecat Marți dimineața cu tren special la București unde să vor desfășura evenimentele de mare însemnătate pentru neamul nostru reîntregit.

— **Republici.** În Caucaz s'a format trei republici: *tatară, georgiană și armeană*. Toate trei în trei direcții gravitează. Tatarii sunt frații turcilor deci țin cu ei, — georgeani sunt germanofili, — armenii însă erau spriginiți de Antantă, fiindcă dâșii au și luptat contra turcilor în anii de război. Durere, că tocmai pe acești din urmă Englezi și Americanii nu-i prea sprijinesc, ci îi lasă să piară de foame. Sarmana recunoștință . . .

— **Din Rușia** ne vin știri încă tot neliniștitoare. Generalul Judenici cu Finlandezii, Estonienii bat în prourbiul Petrogradului pe bolșevici, cu deplină nădejde că o să i scoată de acolo acum a doua-oră pentru totdeauna. — În ucrania să bat cei doi generali Petluira și Denikin, cari amândoi au pornit în contra bolșevicilor. Cel din urmă fuge spre Odesa și ucranienii îl urmăresc de aproape.

— **În Egipt** sunt încă tot revoluții naționaliste contra Englezilor, cari nu vreau să încete, dând Angliei mult de lucru cu liniștirea acestor teritorii. De ce nu aplica și Anglia principiile lui Wilson în țările sale?

— **Prețul carnei.** Spun căătorii, că carnea de diferite soiuri prin alte orașe e cu câte 7—8 coroane mai ieftină ca la noi. Oare nu s'ar putea lua oare cari dispoziții în privința această și în orașul nostru, unde traiul zilnic începe a fi de ne suferit.

— **Ștampilarea banilor de hârtie** în senzul ordinului Rezortului de finanțe, s'a sistat definitiv în întregul teritoriu românesc. Ari-ce încercare de a mai esopera ștampilarea bancnotelor e zădarnică, și banii neștamilați nici nu mai au nici o valoare.

— **Guvern nou** (nu știm al câtelea) s'a format în Budapesta sub Friedrich. Să vede că acest om nici de cum nu vrea să steie la o parte. Cu siguranță va duce Ungaria la pierire.

— **Senatorii** alesi în județul nostru sunt: *Brad*: Ioan Vulcu; *Tia*: Iosiv Morar protopop; *Deva*: Traian Longin Hossu; *Orăștie*: Constantin Baicu; *Petroșeni*: Nicolae Zugravu protopop; și la *Hunedoara*: Dr. Leo Parasca.

— **Cununie.** Conducătoriul cărții funduare dl *Ioan Murgul* își serbează cununia cu simpatica Dsoară *Olinia Tatu* în 23 Nov. a. c. la 12 oare în biserica gr. ort. din loc. Tinerei părechi le transmitem felicitările noastre

Maria Firin și Petru, Sucișu își celebrează actul cununiei în 27 Noiembrie.

Simion Hurdu și Ida Borlovan să cunună mâne în 23 Noiembrie.

— **Bani de demobilizare** pentru soldați cari au servit în Reg. 3 Avram Iancu, să vor plăti în *Cluj* la Comanduirea Bat. de Etape Nr. 1 Avram Iancu, deci toți cei interesați să să prezinte acolo spre a-și ridica competențele.

— **Aviz.** Aduc la cunoștință tuturor, cumca pentru fiul meu »Zoltán«, nu voi solvi nici o datorie și nu voi garanta întru nimic pentru el. — Hunedoara, la 21 Noiembrie 1919. *Andrei Csurgay.*

— **Un gramafon** excelent și în stare bună să află de vânzare cu 35 platte. Mai de aproape deslușiri să dau în librăria *Iosiv Wachter.*

România. Prefectul Jud. Hunedoara.

Nr. 2832—1919. pref.

Concurs

Pentru împlinirea postului vacant de *prim-petor* în plasă *Baia de Ois* se publica Concurs.

Reflectanții își vor înainta cererile înștruite în regula cu acte de calificăție (§. 3. art. I. 1883.) certificat de naștere, atestat medical despre starea sanitară, documentele întregului trecut de la terminarea studiilor școlare, dovădind că a avut oviața prealabilă inescapabilă; document despre îndeplinirea datorințelor militare, atestat despre starea familiară și una declarație despre limbile-ee vorbește.

Retribuțiunile împreunate cu acest

post sunt cele fixate în normele de salarizare a funcționarilor de stat, — cari depind dela etatea și cvalificația reflectanților.

Cererile vor fi înaintate Prefecturii județului Hunedoara până la 1. Decembrie 1919.

Deva la Noiembrie 1919.

Dr. Vasinca,

prefect.

ÎN LIBRĂRIA LUI

IOSIV WACHTER

au sosit și să pot capătă următoarele

CĂRȚI DIDACTICE:

Dicționar Maghiar-Român de Nic. Putnok. Român nyelvtan, írta N. Pop János.

Român nyelvtan, írta Căpcea Péter.

Curs practic de geografie și istorie a județului Hunedoara de Iuliu Vuia.

Carte de cetire pentru clasa II primară de Dr. Ioan Stroia.

Carte de cetire pentru al treilea an de școală de Dr. Ioan Stroia.

Abecedar de Dr. Ioan Stroia.

Mai departe să află de vânzare următoarele

LECTURI:

I. ATHANASIU: Știința pură și știința aplicată
Dr. I. BORDEA: Din Marețele Zile ale Neamului.

AXENTE BANCIU: Cum vorbim, și cum ar trebui să vorbim românește?

Capitanul G. BĂGULESCU: Zile triste.

IOAN P. BĂNĂȘEANU: Pacea jumei.

CONST. P. BARCIANU: Economia porcilor și Oilor.

— Sămënța plantelor agricole.

— Ingrigirea plantelor în cursul vegetații.

— Economia vitelor și zootechnia gener.

— Agrologia sau cunoașterea pământului.

— Lucrarea pământului.

— Nutrețurile ierboase.

Ce cred teoreticienii socialiști despre bolșevizim
Dr. GHEORGHE CIUHANDU: Impreunata bisericilor.

A. CIURCA: Prietini. Povestire pentru popor.

FLOR. DEMETRIADE: De pe front.

PETREA DĂSDĂLUL: Din zile mari.

N. IORGA: Din mijlocul luptei.

— 24 Ianuar 1916.

— Romani de peste nistru.

VASILIE LOCIHTA: Ceva despre mișcarea noastră literară mai nouă.

Dr. ION MATEIU: Refugiați Ardealului.

OTTO L. W. OSSENKOP: Evoluțiune și revoluțiune.

N. RUSSU ARDELEANU: Noua prezente luni în Bulgaria.

EUGEN RELGIS: Soare — Păsare.

SOVEJA: Ofensiva națională.

Z. SANDU: Măneată adunare dela Alba Iulia.

IOAN SLAYICI: Ardealul.

VASILE SALVEI: Într'un sat de contra-bandisti.

CONSTANTIN SASU: În războiu și după războiu.

Primăria factor.

VICTOR UNGUR

Întruiva răspânditorilor de știri.

1. Vor fi considerați ca infractori:
a) Acei cari fără rea credință, prin localuri publice, gări, trenuri, pe strazi, etc., vor comunica, colporta, comenta în orice chip, știri fie adevărate, fie imagine, sau păreri relative la operațiunile de războiu, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Această infracțiune se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă, până la 2000 Lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a spiona, sau trada, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

Cenzurat de NICULA.

Magazin asortat cu
artici de

băcănie,

coloniale

și
mărfuri mixte

N. TINTEA

HUNEDOARA, Piata Libertății.

Frumoasa grădină

din Strada Gheorghe Barițiu

proprietatea băncii „CORVINEANA“ să parcelează.
Doritorii de a cumpăra loc de casă să se prezinte în biroul institutului pentru informații.

Să cauta

un învățacel de tipograf,
un învățacel de legător de cărți

și

o fată de ajutor de tipograf
cu un salar bun și cu aplicare
momentană, în tipografia lui

Cei ce doresc a vinde sau a
cumpăra casă, pământ, mobile,
nutreț sau altele de acest fel;
cei ce doresc a da sau a lua
în arândă casă, pământ sau
prăvălie, să publice în coloanele

„GLASUL HUNEDOAREI“
Pentru anunțuri numai atunci
să încassaze taxă, da și prin
publicare să ajunge scopul.

„CORVINEANA“

Institut de credit și economii, societate pe acții în HUNEDOARA.

FONDATA LA 1895

Capital de acții	Cor.	70.000
Fondului de rezervă	Cor.	150.000
Depuneri spre fructificare	Cor.	1.200.000
Circulația anuală	Cor.	14.000.000

Direcțiunea: *Teofil Tulea* președinte, *Simeon Chirca* vice-președinte.
Membrii: *Nicolae Albu I. Ionesc*, *Nicolae Tintea*, *Adam Lula*, *Iosif Florea*, *George Popoviciu*, *George Turcean* și *Iosif Salmos*.

Comitetul de supraveghiere: *Dominic Rațiu* președinte, *Otto Popovits*,
Alexandru Petreu și *Eduard Toth*.

Institutul primește depuneri de bani spre fructificare dela 1 Cor. în sus și plătește deponenților cele mai favorabile interese. După toate depunerile contribuția o solveste institutul separat. Acordează: creditele personale pe lângă cambii, credite cambiale cu acoperire ipototecară, credite ipototecare și avansuri pe efecte publice (lombard). — Informațiuni mai deaproape se dau de dreptul la institut, sau la cerere și în scris.

DIRECȚIUNEA.

TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA lui**IOSIF WACHTER, HUNEDOARA****PRIMEȘTE**

spre pregătire tot felul de tipărituri
oficioase; efectuează edarea de cărți,
reviste lunare și săptămânale; execută
imprimare private și de comerț; tipărește
cu preț convenabil și cu gust
bilete de logodnă, cununie și de vizită,
file de meșue, învitări și anunțuri
funerale.

Mare magazin de
imprimare admini-
strative și comu-
nale.

Editura foaiei
politice

„GLASUL HUNEDOAREI.“

DISPUNE

de un mare magazin de rezerve de
școlă: hârtie și unelte de scris, de de-
semn și de pechetat, cerneală în dife-
rite colori. Hârtii de epistole, ilustrate,
rezerve de cancelarie, albumuri,
cărți cu ilustrațiuni, calamare, farbe
pentru pictură, modele de desemn etc.
în mare selecționare.

Stindarde naționale să pot procura,